

Na základě řady průměrné denní teploty vzduchu na stanici Praha – Klementinum za období 1881–2000 byla v této práci provedena detekce singularit (výrazných odchylek od shlazeného průměrného ročního chodu klimatického prvku) založená na statistickém přístupu. Byla zkoumána časová stabilita výskytu singularit. Pro nejvýraznější detekované a některé další, často uváděné, singularity byla stanovena pravděpodobnost jejich výskytu. Dále byly analyzovány dlouhodobé změny ve výskytu těchto singularit a jejich souvislost s atmosférickou cirkulací. Bylo zjištěno, že nelze předpokládat časovou stabilitu (každoroční výskyt ani přesnou kalendářní vazbu) většiny nalezených singularit. Navíc takto detekované singularity mohou být někdy jen statistickými vlastnostmi zvoleného výběru bez vztahu např. k typickým cirkulačním podmínkám. Není tedy vhodné spoléhat na výsledky získané při hledání singularit jako přesně kalendářně vázaných odchylek a vycházet při jejich detekci jen z jednoho referenčního období. Hlavní příčinou dlouhodobých změn ve výskytu vybraných singularit je proměnlivost atmosférické cirkulace.